

జాబ్

కష్టగుతుల కుల్లికిప్పుడు కష్ట

కానీ బెల్ కొట్టగానే క్లాసుకు వెళ్లటం దివ్యదూ కుర్చుపోడు.

ఇంట్లోను అంతే. దివ్యదూ రామ్మూనో, చదువుతూనో వుంటాడు. దినరన్నా అప్యో నింది తీసుకెళ్లేతాని దిక్కడికి వెళ్ళడు. కాలేజీ... యిల్లు... నొట్టి 'యంటి పక్షి.'

రామ్మంటే పింహాననలాంటి నో కుర్చీ, చదువుతున్నప్పుడు పేనుక్రింద పడకకుర్చీ... లోకపోనే వట్టెమంచం అతని స్థావరాలు. రామ్మన్నా, చదువుతున్నా ఫేను తిరుగు తుండాల్సిందే. నేడియోలో వీడోపాటు మోగు తుండాల్సిందే. ఏవి అగినా మూడ్ పోతుంది. మామూలు మనిషవుతాడు. వంటింట్లో భార్య దగ్గరి కెళ్తాడు.

'ఇవాల ఏం కూర చేస్తున్నావ్?'

'అదేమిటండీ. కాకరకాయ చేపుడు చేయి మని పొద్దు న మీరేగా చెప్పేరు?'

'ఓహో... చెప్పేనుకదూ? అవున్నే...'

వరమహాన రాసుకొనే కుర్చీ పింహాద్యారం దగ్గరే వుంటుంది. ఇంట్లోకి ఏవరు వెళ్ళినా అతని ముందు ముందే వెళ్ళాలి.

'ఏమండీ. కుక్క వచ్చి అప్పుం తిని పోయిందండీ. చూస్తుంటానన్నారూగా?'

'చూస్తూనే వున్నాగా?'

వరమహాన చూస్తూనే వుంటాడు. కాని దొంగలుచది దోచుకుపోయినా చట్టించుకో లేనంత వరాకులో వుంటాడా నమయంలో. అందుకని వరమహాన భార్య అతనికి నొక్క పని చెప్పడు. ఇంటి వసులు, బయటి వసులు అన్నీ తనే చేసుకొంటుంటుంది.

ప్రాతః, చదువు లేనప్పుడు వరమహాన భార్య పిల్లల్లో వర్గా గా కాలక్షేపం చేస్తాడు. కుటుంబ నిభ్యులలో అనుబంధం కాస్తీ, పిల్లలంటే అతనికి మరి ప్రాణం! ఇల్లువదిలి వరాయి పూక్చో వారం రోజులు వుండటం గగనమే! అవలు ప్రయాణాలంటేనే వరమ హానకు భయం.

"వరమహాన పెద్ద రచయిత అని నేరే కానీ నొక్క నెరదాలేదు. దివ్యదూ ఇల్లూ... వున్నకాలూ... భార్య పిల్లలూ... రచయిత యింత నేరో ప్రపంచంలో వుంటే దిలా? పైగా పెద్ద ప్రపంచావ్వలెలా చూచినట్టు... రకరకాల మనుష్యుల మనస్తత్వాలను న్యయంగా స్పష్టి చేసినట్టు రచనలు! ఛోజా. హిపోక్రీసీ..."

నిజమే. యింత లిమిటెడ్ వరల్డ్లో

రచయితలంతా వరాకుగా వుంటారా? లేక వరాకు వున్నవాళ్లే రచయిత అవుతారా?" వరమహానను చూచిన వాళ్ళకు ఆ అనుమానం కలుగుతుంది.

రచయితగా దేశంలో ఏంక పేరు ప్రఖ్యాత బున్నాయో వరమహానకు అంత వరాకు వుంది. అతని వరాకు చేష్టలు కాలేజీలో తోటి లెక్చరర్లకు, విద్యార్థులకు సరదాగా చూట్టాడకొనే టాపిక్స్. కానీ యింట్లో అతని భార్యకు అని వరీక్షా సమయాలి దిరాకు కారణాలు!

చిత్రమేమంటే వరమహాన తనకు వరాకన్న విషయాన్ని చప్పి అంగీకరించడు. 'కాంసెన్ టేషన్' అది. నాకు అలోచించే

విషయంపైన ఏకాగ్రత కాస్తీ అవ్వడు దినరేం చెప్పినా గుర్తుండవు. అలోచించే విషయం తప్ప మరో అంశం గుర్తుండదు. ఏకాగ్రతకు, వరాకుకు భేదం తెల్పుకోకపోతే దిలా?

'నీకు వరాకన్న విషయాన్ని వరాకులో మర్చిపోయి వుంటావలే.'

వరమహాన, చెవులు పగిలిపోయేలా దిలక్రీక్ బెల్లు మోగినా విన్పించుకోకుండా క్లాసు చెప్పాడు కాని, క్లాసులో పాఠం చెప్పటానికి వున్నకాలు చూడడు. విద్యార్థి దినరన్నా బెల్ అయిందని గుర్తుచేస్తే పాఠం ఆపి 'ఇది దిన్నోపిరియడ్?' అని అడుగుతాడు.

వీ తల
చెదిరి... చెదిరి...
చెదిరిపోతూంటే

ఒకే ఒక స్టాపేక్

త్వరగా శమనము చేయును
తలనొప్పిని

వీటకకూడా అమోఘమైనది

- జలుబులు జ్వరము
- ఒళ్ళునొప్పి • పళ్ళపాటు

పారాస్ ఫార్మాక్యూటికల్స్

Parade-PP-8132

ప రా కు

బ్రతుకు వెళ్లబోస్తూ నర్సజ్జడిలా తమ
యిన్ని రవనలు దిలా చేయగలుగుతున్నాడు?
వరమహంసే ఆశ్చర్యపోతుంటాడు!

అలాంటి వరమహంస కుటుంబనమేతంగా
నో బంధువుల యింటో పెళ్లికి వెళ్లనల్సి
రావడంతో అసలు కథ ఆరంభమయింది!

* * *

పెళ్లికొడుకు వరమహంస భార్యకు
స్వయంగా మేనమామ కొడుకు. వారింటికి
చాలాసార్లు వచ్చాడు. వ ర మ హం స లో
మాట్లాడేడు కూడా.

'మా ప్రభు గాడికి పెళ్లిటండి.
శుభలేఖతోపాటు వుత్తరమూ రాసేడు' అంది
వరమహంస భార్య కమల పోస్ట్ లో వచ్చిన
వుత్తరాల బొత్తిలో ఆ వుత్తరం తెప్పి
చదివి...

'వృత్తికల వాళ్ళెవరి వ ద్ద మం చి
వుత్తరాలేం లాలేదు? పది కథలు వివిధ
వృత్తికల్ పెండింగ్ వున్నాయి గదా?'

కమల ఆనందం భర్త ప్రకృతో చప్పగా
చల్లారిపోయింది. చిరాకొచ్చింది.

'మీ కథలు, వృత్తికలు - ఏవ్వుడూ అదే
కలవరిండా? మా ప్రభు పెళ్లిటండి?'

'ప్రభు! దినడు?' అన్నాడు వుత్తరాల
బొత్తిని పరిశీలిస్తూ లాపీగా వరమహంస.

'భర్మా! మా మేనమామ కొడుకండి,
పైదరాబాద్ లో పని చేస్తున్నాడు కదా?'

'ఓహో! అతనా? గురుకొచ్చాడలే!...
'వంశాంకురం' కథ స్వీకరించబడిందోయ్'

'మిమ్మల్ని రమ్మవి రాసేడు. అసలు
వుత్తరం మీకే రాసేడు. చూడండి.'

'అలాగే వెళ్తాం. సాయంకాలానిగ్గా?'
నో సాహిత్య సంస్థ మంచి వచ్చిన వుత్తరాన్ని
చూస్తూ అన్నాడు.

'సాయంకాలం ఏమిటండి? ఏవిమా
కెళ్లటం అనుకొన్నారా? పెళ్లి ఇంకా పదిరోజు
లుంది. మనకు దగ్గరే - పెళ్లికూతురు వాళ్ళ
వూరు. వాళ్ళ అక్కడనుంచి తరలివచ్చేరోజు,
బండి, రాసేడు మామయ్య. ఆ రోజుకి
మనం పెళ్లిసార్టితో కలిస్తే సరి! అందరం
కల్పి...'

'ఏకు అసలు బుద్ధిలేదు కమలం. పెళ్లికి
పోకుండా సార్టికి సోలే ఏం బాగుంటుంది?
అందులోనూ మీ బాబాయ్ కూతురు పెళ్ళం
లున్నావ్?'

300 METHODS TO MAKE MONEY

300 మేధాన మార్గములను ద్వారా 10,000/- రూపాయలు సంపాదించుటకు గైదుచేయండి.

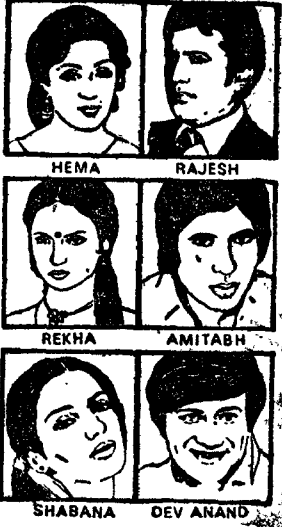
"మా అభిమాన వినీకారమందిక చేయండి"
అన్న పోటీలో పాల్గొని విలువైన బహుమతులు
గెలుచుకోండి

- ప్రథమ బహుమతి : రూ 2,000
- తేరా బి.ఎ
- రెండవ బహుమతి : తనీకార్టర్ తేరా
రూ 1,000
- మూడవ బహుమతి : బ్రాన్స్ ఫీల్డర్ తేరా చిక్కు
తేరా తేతి గదియారం తరతా పగం.

విక్రయాలు ప్రోత్సహించే కార్యక్రమం
యిది. వర్తమాన్యి పెంచటమే ఈ ప్రకటన
ఉద్దేశం.

హాతు చేయవలసినది :
ప్రకృతి ద్వివ, సంఖ్యంకో కూడిన పోటీలో
అత్యంత ప్రజాదరణగల పూర్వం ఎంపిక చేసుకుని
15, 25, 35 స్థానాలను విక్రయించండి. ఇదే
హాతుగా ప్రీ కారణమ కూడా ఎంపిక చేయండి
విబంధనలు :

ఈ గుణంబంబాది 15 కి ఎక్సలెన్సి సంపాదించండి. ఎంపిక రిజిస్ట్రేషన్ హాతుగా
తేరా పోటీ గాఢ హాతుగా సంపాదించు. హాతు చేసిన ముది మోవనంబు అమా
నుకుల అరికాదు. పరికాలం వెలువడిన వెంటనే గెలుపొందినవారికి తెలియజేపాను
నేకకేమిందోవారికి అందిన రిజియం. 15 దినాలలో మా ఎంపిక సంపాదించి,
హా దిర్భాహంబు ఇంగ్లీషులోగా తేరా హాంబిలోగా లాతుంది.

KING TRADERS,
10315, Eastpark Road, Karol Bagh, NEW DELHI-5.

కాలగతి

అసహ్యమైన గొంగళి పురుగువని
 అసహ్యము చేసేవు నాడు
 రంగు రంగుల సీతాకోక చిడకగా
 మారాసు చూడు
 వంశసాంపుల్ని వయసు సాగసుల్ని
 మానుకొని మురిసిపోతున్నావు నేడు
 ముడతలు పడే వృద్ధాప్యం
 ముంచుకురాక మానడు ఏదో ఒకరాడు!

— రాణిమాలిని

పోస్ట్ లో వచ్చిన పుత్రుల మూడో
 వున్న భర్తలో మాట్లాడటం తనది బుద్ధి
 తక్కువ అని అసటికి గ్రహించింది కమల!

తీరా పెరి పోర్టులో కలవలానికి పక్క
 వూరికి బయటే రాల్సిన రోజుకి వరమహంస
 రాసు వున్న వనం పూరి కాలేసు. చివరి దశలో
 వుంది. ఆ దశలో బ్రేక్ పడితే మరేమన్నా
 వుందా?

'పెళ్ళి ఏల్లండి కదా? నేను రేపు
 పాయంకాలం బయల్దేరి వస్తారే కమలా -
 స్తీత్...'

కమల తిప్పబుచ్చుకొంది. భయపడింది.
 'వాళ్ళు దీని వదిలేసి విశ్లే యిల్లు దొంగిలకి
 అవుతప్పేసినట్టే? పైగా పెళ్ళి నంగతి
 మర్చిపోడూ?'

'మమ్మీ, స్కూల్లో రేపు డిబేట్. ప్రైజ్
 వాడే నేను సీతో రాసు. రేపు వాన్నతో వస్తా
 ఏడోక్లాసు వెధవ లిటిగేషన్ చెల్తుడు.

'మా వాడ్ మిస్సెస్ వాళ్ళలో కన్నా
 తిక్కువ లీన్ యివ్వనంది. మా స్కూలు
 స్ట్రీట్టు. తెంపు పెట్టకండా చెక్కే పేరు
 కొట్టేస్తారు. నేనూ డాడితోనే వస్తా
 అప్పర్ కేజీ చదివే అనుపమ ప్రార్థం అది.

పిల్లలిద్దరూ రావణబంతో కమల
 తప్పబడింది.

'మనం చెల్లాం మమ్మీ. మామయ్యకు
 పుత్రులం రాసేంగా? వాళ్ళగారు, చెట్టి,

తమ్ముడు రాకపోలేవే? మనకా భయమా?'
 పెద్దపిల్ల కోపంగా అంది.

'చివరికి కమల పెద్ద పిల్లలో అనుకొన్న
 విధంగా అరోజా వెళ్లేటట్లు, వరమహంస
 పిల్లలిద్దరినీ తీసుకొని మర్నాడు నేరుగా పెళ్ళి
 బరిగే పూరికి వచ్చేటట్లు విర్లయం జరిగింది.

'ఒరేయ్ సాంబూ... అనూసా... వాళ్ళగారు
 పెళ్ళి నంగతి మర్చిపోతారు. మీరూ మర్చి
 పోకండే? తప్పకుండా బయల్దేరి రండి -
 నాన్న బద్దకినే బలవంతం చేసి తీసుకు
 రావాలి. తెల్సిందా?'

యిలా ఎన్నో జాగ్రత్తలు పిల్లలకి, భర్తకి
 కూడా చెప్పేక కమల పెళ్ళికి బయల్దేరి
 వెళ్ళింది.

ఆ రోజు కాలేజీకి తెంపు పెట్టి దీక్షగా
 కూర్చొని వనం పూరి చేసి పోస్ట్ చేసేడు
 వరమహంస. పోస్ట్ చేసి యింటి కొమ్మంటే
 మరో వనంకు యి తివ్యతలం దొరికింది. అది
 తాస్మా బుర్రలోకి దూరి గజిబిజిగా గండం
 గోళం చేయసాగింది.

'అవునూ సాంబూ. మీ అమ్మ ఏదీ?
 ఏక్కడికెళ్ళింది? కాసీ యివ్వమని చెప్పి'
 అంటూ పేను క్రింద వడక్కుర్చీలో కూర్చొని
 కళ్ళు మూసుకొన్నాడు వరమహంస.

'సాంబూ డిబేట్లో ఫస్ట్ వచ్చిన హంషీరుతో
 వున్నాడు.

'ఏమిటి డాడి నీ వరాకు? నీ వరాకు
 వీవలూ:కి వా డగ్గర వో మండు వుంది.
 తాస్మే వా వైపు చూడు. నేను చెప్పేది
 విను' అంటూ డిబేట్లో మాట్లాడి వచ్చిన
 దాన్ని వో వదిలిముషాయి అ న ర్న క ల నా,
 అ బో మే టి క్ రెస్టో పేల్చివట్టుగా
 మాట్లాడేడు.

ఆ దెబ్బతో వరమహంస 'మూడ్'
 పోయింది. వనం యి తివ్యతలం మనకు
 పొరలో దాక్కొంది.

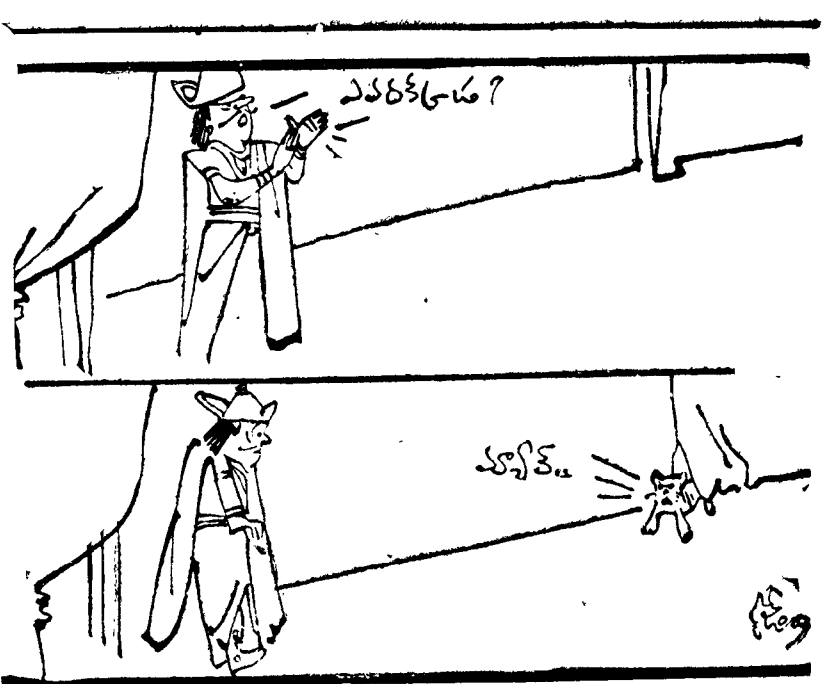
అనునమి వచ్చాక ముగ్గురూ వూరికి
 బయల్దేరేరు. రైలుస్టేషన్ కు వెళ్లి టిక్కెట్లు
 తీసుకొని రైలు దిక్కేరు. అప్పుడు సాంబూకు
 గుర్తు కొచ్చింది అసలు విషయం -

'నాన్నా! అమ్మ తుభలెం దాచి పెట్టి చెల్లిత
 బేగ్ ఏదీ?'

'మంగలి పొదిలా అదెందుకురా ప్రతి
 వోటికీ? కావాలనే యింటో వదిలేసేవచ్చా -'

'మరి మనం ఏ వూరు చెల్లాలో వాకు
 గుర్తులేదు, నీకు గుర్తుండా?'

'టిక్కెట్టు తీసుకొన్నాంకదురా. ఏమిటా

కంగారు? నీకు దివ్యతవంతోనే దులి పోతోంది!

'అది రైలు స్టేషన్ నానా. అక్కడినుంచి మనం వెళ్ళకూతురు నాకీ వూరికి బస్సు వెళ్ళాల్సి కదా? ఆ వూరు పేరు తెల్ల? ఆ పరమహంస కుభలే ఆ సంచితో వుంది.'

పరమహంసకు గుండె పగిలింది. రైలు కదిలింది!

* * *

రైల్వే ప్రయాణం చేస్తున్నంతసేపు ముగ్గురూ కలికట్టుగా, విడివిడిగా ఆలోచించగా ఆలోచించగా తాము వెళ్ళికి వెళ్ళాల్సిన వూరుకు 'కూల్'లు కేక్యాయి. అందులో ముఖ్యమైనది ఆ వూళ్ళో వో ప్రఖ్యాతివెందిన గుడి వుంది. పక్కనే కొండ వుంది. పది కూడా ఏదో చిన్నది వుంది.

'మీకు పాతగుళ్ళంటే ప్రాణం కదండీ. ఆ వూళ్ళో వో పాతగుడి వుందిట. శిల్ప సౌందర్యంతో వుంటుందట. పభు రాసేడు. పైగా మీకు మంచి మూడే రావటానికి అక్కడ వో చక్కటి కొండ, చిన్న నదికూడా వున్నాయట! యింకేం? నాలుగు నవలకు, పది కథలకు ధీమలు ఆలోచించుకోవచ్చు మీరు వెళ్ళి కొచ్చి' కమల ఎక్కడో దిగితాళిగా భర్తతో అన్న మాటలే ఆ కూతురు ఆధారం.

రైలు దిగక పరమహంసకు మరో బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన వచ్చింది.

'ఓరేయ్ సాంబా, వెళ్ళికి మనలాగే అటో యిటో వాళ్ళు చాలామంది వస్తుండ వచ్చుగా, యీ ప్రయాణాల్లో. అలాంటి వాళ్ళ వరలునా వున్నారేమో పరిశీలించు. అదుగో... ఆ గుంపుగా పోయే జవాబ్బి విక్కడికెళ్ళు న్నాగో అడిగారా. వెళ్ళు. వాళ్ళు మనం వెళ్ళే వెళ్ళకే అని నా సిక్స్-సెన్స్ చెప్పింది.

సాంబు వరుగెటు కుంటూ ఆ గుంపు దగ్గరికెళ్ళి విషయాలు సేకరించి వచ్చాడు.

'ఆ గుంపు వెళ్ళేది వెళ్ళకే. వాళ్ళు చెళ్ళే వూరో దేవాలయం వుంది, కొండ వుంది, చిన్న సిల్వ వీరు కూడా వుంది. కానీ వాళ్ళు వెళ్ళున్నది ఎవరిటోనో వెళ్ళికి కాదు; మగ వెళ్ళివాళ్ళు వీళ్ళే!'

'పోనీ ఆ వూరు పేరు కనుక్కోక రోయావా?'

'కనుక్కొన్నాగా! ఆ వూరు పేరు తిప్పరాజువల్లే.'

ప రా కు

'...అదే అదే... పల్లె... కుభ... ఆ పేరే చదివెట్టు గుర్తు!'

తీరా బస్సు డిపోకి వెళ్ళి విచారిస్తే తిప్పరాజువల్లే అనే వూరికి బస్సులే లేవు. ఆ వూరు అక్కడికి రెండుమైళ్ళ దూరంలో వుంది.

'ఆ వూరికి బస్సుంది నానా. ఆ వూరితోనే అగిపోతుంది కూడా. అమ్మ అనుకొంటుంటే విన్నాను. నాకుగుర్తొచ్చింది' అనుపమ మరో క్లా యిచ్చింది.

'అవును, నాతోనూ అదే చెప్పింది. సాపం. మరీ మరీ చెప్పింది' అన్నాడు పరమహంస డీనంగా.

* * *

విచారించగా విచారించగా గుడి, కొండ, చిన్న వీరు వుండి నేరుగా బస్సు వుండి 'పల్లె' అంతమయ్యే వూర్లు రెండు తేలేయి. ఆ సెంటర్ కి అప్పరాజువల్లే.

జానపద కథల విశిష్టత

జానపద కథల్లో సంఘటనల జాచి త్యాలను గురించి తర్కించే రోజులు పోయాయి. జానపద కథలు ప్రయోజన కరమనీ, బాలల హేదస్సుకు పదును పెట్టి వారిలో నిర్మాణాత్మకమైన మార్పులు తెచ్చి కార్య సాధకులుగా తీర్చి దిద్దగలవని పలు దేశాలకు చెందిన శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. ఉదా హరణకు రాజుల కథలో, ప్రతి రాజు కుమారుడికి ఏదో ఒక సాహస తార్యం వుంటుంది. చిన్న అవరోధాలు, అవాంత రాలు వచ్చినప్పటికీ, అనుకన్య దానిని సాధించి తీరుతాడు. వెప్పే విధానాలలో మార్పు ఉండవచ్చు. కానీ లక్ష్యం ఒక్కటే కావటం వలన, ఆ లక్ష్య సాధన చెప్ప బాలల మనసు పరుగులు తీస్తుంది. ఇటువంటివే మిగిలినకథల్లో కూడా కోకొల్లలుగా ఉన్నాయి. ఇవన్నీ బాల బాలికల మెదడుకు పదునుపట్టి వారి మానసిక పరివర్కతకు దోహదం చేయగలవు.

దక్షిణాన వుంటే, ముప్పరాజువల్లే వుత్తరం దైపు వుంది. రెంటిలో ఏది?

బొమ్మా బొరుమా వేప్పే అప్పరాజువల్లే వచ్చింది. పరిగ్న ఆ సమయంలోనే అప్పరాజు వల్లే బస్సు వచ్చింది. బలకాలరకు, బుద్ధి కాలరకు మాత్రమే అందులో ప్రవేశం చిక్కింది. ఆ తర్వాత మరి రెండు గంటల క్కాని అప్పరాజువల్లే కు బస్సు లేదు.

'పోనీ ముందు ముప్పరాజువల్లేకు వెళ్ళి చూసాప్పే?'

ముప్పరాజువల్లే వెళ్ళాల్సిన బస్సు ఆర గంటల క్రితం రావాలింది అన్నడే తెల్పింది. ఆ బస్సు చెడిపోయిందనీ, కనక రాదనీ మళ్ళా బస్సు రెండు గంటల తర్వాతే.

ఆలోచిస్తూ పిలలో రోడ్డు మీద పిల బడ్డాడు పరమహంస. ఓ కారు వచ్చి అతని ముందు ఆగింది!

'హలో కనికరూ? మీరు? యిక్కడ? ప్లెజెంట్ వర్ ప్రైజ్!'

అప్పరాజు, ముప్పరాజు పల్లెలకు వెళ్ళే బస్సులను గురించి కథ ఎలా రాయటమా? అని ఆలోచిస్తున్న పరమహంస ఆ మాటలు అన్న అతడిని వెంటనే గుర్తించలేదు.

'నేనండీ వామనరావును. గుర్తు పట్ట లేదా?'

వామనరావు ఓనిమా (సాడ్మానర్. రెండు హీలు, మూడు స్పాన్లు, వొక యేవరేక్ పినిమాల ఆయన కాలాలో వున్నాయి కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం వోసారి పరమహంసకు పరిచయం.

కారులో జనం అంతా క్రిందికి దిగేడు, తెరవెనుక బీవులు. అంచేత జనం మంచి ప్రమాదం లేకపోయింది. పరిచయా లయ్యాయి పిల్లల్లోనూ పరమహంసను కాఫీకని. హోటల్లోకి లాక్కెళ్ళేరు.

'నా బస్సు...'

'వెధవబస్సు కారులో డ్రావ్ చేస్తాతి సారే. ఏక్కడి కెళ్ళాలో చెప్పండి.'

దిలా చెప్పాలో తెలిక పరమహంస ఇబ్బంది పడుంటే సాంబు విషయమంతా చెప్పేడు.

'అయితే యింకేం? లొకల్ వెలక్స్ కు మేము ముప్పరాజువల్లే వెళ్ళాన్నాం. మీరూరండి'

కాఫీలయ్యూక కారు దగ్గరికొచ్చారంతా. వామనరావు స్వయంగా చెక్ డోర్ తెర్చి పరమ హంసకు లోపలికి దారి చూపించాడు. అలు

'కాళ్ళూ చేతులూ, గుండెకాయ కూడా కథకు మీ మంచే రావాలి గురూ...!'

కథను గురించి ఆలోచనలో పడ్డా కారెక్కాడు పరమహంస. అతను తప్పకారులో మిఠా నారంతా యిరుగ్గా కూర్చున్నాడు. కాదు నిశ్చలంగా వుంది. వీంతో అవసరమైతే తప్ప డ్రైవరు కారు హారన్ కూడా వుపయోగించడంలేదు.

కారు వినో వూర్లను, జనసమృద్ధం వున్న సెంటర్లను దాటింది. మలుపులు తిరిగింది పరమహంస బుర్రలో వడ్డ కథ కూడా ఎన్నెన్నో మెలికలు తిరిగింది. మార్పులు డెర్చుకొంది. కారు మెయిన్ రోడ్ల వడ్డ ట్లె అతని కథకూ వో రూపం వచ్చింది.

అప్పటిదాకా తను దేన్నీ గమనించే స్థితిలో లేడు.

'గురువుగారు బ్రహ్మాండంగా ఆలోచించారు. ఏట్లాగైతే కథకులు కథకులే.'

పరమహంస తను పూహించిన మార్పులు చేర్పులతో కథ, క్లెమేక్కు చెప్పాడు. అతను మాట్లాడుతుంటే దాన్ని టేవ్ రికార్డ్ చేశాడు వామనరావు.

'యింతకీ మనం యిప్పుడెక్కడున్నాం? మా సాంబు, ఆనువమ...'

'ఏమోయ్ డ్రైవర్? ఆ సెంటర్లో దాటోచ్చామా? ఆనలేదేం అక్కడ?' డ్రైవరును కేకలేసేడు వామనరావు. కారు ఆగింది.

'ఆ సెంటర్ దాటి అయిదుమైళ్ల వచ్చాంపోర్.'

'అప్పరాజు పల్లె ...'

వామనరావు డోర్ తెరుచుకొని కారుదిగేడు. అతనితోపాటు అంతా దిగారు; పరమహంస కూడా దిగక తప్పలేదు.

వామనరావు చేతి గడియారంలో టైమ్ చూచుకొన్నాడు. చిరాకుపడ్డాడు.

'అప్పరాజు పల్లెంటే...మళ్ళీ దినక్కివెళ్ళి దక్షిణానికి తిరిగి దొంక రోడ్డులో వెళ్ళాలి. యీ డ్రైవరుకు బుద్ధిలేదు. ముందుకు వెళ్ళటంతప్ప దినక్కివెళ్ళే అంబాయి యీ వామనరావుకు లేదని తెలిదూ? ఛీ ఛీ ... అన్నట్లు డ్రైవర్లకుగూరూ ... ప్రెస్ వాళ్ళకు మనం వంగేట్ మెంట్ కూడా యిచ్చినట్లు వున్నాంకదూ? ఓ! యిప్పటికే లేబయి పోయిందే! మైగాడ్. పన్చ్యూయాలిటీ మైన్ టైమ్ చేయటం నా ప్రతం. సారీ

కనిగూ...మీకు మా వల్ల, మాకు మీ వల్ల డెడ్ల చిక్కొచ్చిపడింది. ఏం చేద్దాం?'

'సారీ అప్పరాజు పల్లె వెళ్ళే బమ్మ; అదుగో ఆగింది?'

'కనిగూ - మళ్ళీ కలుద్దాం ఠేంక్యూ.' వామనరావు కారెక్కాడు, అతనితోపాటు మిఠావాళ్ళూ ఏక్కారు. కారు నిమిషంలో కనుచూపు దాటిపోయింది.

రోడ్డుకు అటువక్క అగివున్న అప్పరాజు పల్లె బమ్మ కదిలింది. పరమహంస రోడ్డుకు అడ్డంగా వరుగెత్తేడు. బమ్మ అతడి పక్క నుంచి బరువుగా వెళ్ళింది.

బమ్మ ఆగినవోట యిద్దరు పిల్లలు వంటరిగా నిలబడ్డారు. పెద్దగా ఏడుస్తూ న్నారు చుట్టువక్కల పరమహంస తప్ప వురుగు లేదు. ఆ పిల్లల్ని చూస్తుంటే పరమహంసకు సాంబు, ఆనువమ గుర్తు కొచ్చారు-వంటరిగా వాళ్ళేం చేస్తున్నారో? తనకోసం యిలాగే ఏడుస్తున్నారా? ఓ గాడ్! తన ఆజ్ఞానం ... పరాకూ ... ఛీ ఛీ...

'నాన్నా ... అమ్మా ... బస్సెక్కి వెళ్ళి పోయారూ...' యిద్దరు పిల్లల్లో చిన్నపిల్ల వాడు నేమీగవడి దొర్లుతూ ఏడుస్తున్నాడు. వాడిని ఏత్తుకొన్నాడు పరమహంస. బమ్మ ఏక్కే పరుగులో పిల్లల్ని మర్చిపోయినట్లుంది తల్లిదండ్రులు!

తను? వెళ్ళి వాళ్ళ వూరు కనుక్కోనే పరుగులో పిల్లల్ని వదిలేసేదా? లేక పినిమా వాళ్ళ స్పార్తవు పరుగు మైకంలో వడిపోయాదా?

బమ్మ అల్లంత దూరం వెళ్ళి అగింది; దినక్కి వస్తోంది.

వామనరావు- అతని చూపు, ఆలోచనలు, ముందుకు తప్ప దినక్కి వెళ్ళవు. అతను ఖరీదైన పినిమా మనిషి! తనకీ ముందు చూపు, దినకమాపు, పక్కమాపు వీంలేవు. ఏక్కడవేసిన గొంగళి అక్కడే అప్పట్నుంచి తన స్థితి!

పరమహంస పిల్లల్ని దర్చి పలుకొని రోడ్డు మధ్యగా నిలబడ్డాడు.

సాధారణ జనాన్ని ఏక్కించుకొని ముందుకు పరుగు తీసిన ఆ బమ్మ సాసం నెమ్మదిగా దినక్కి వస్తోంది. ఆగుతోంది.

అమ్మయ్య! యీ పిల్లలు తమ తల్లి దండ్రుల్ని కల్చుకొంటారు. కానీ తమ? పరాకూగా చూడకుండా వదిలేసి వెళ్ళిన పిల్లల్ని కల్చుకోగలదా? ఏమ్మో పోయాలో సాసం?

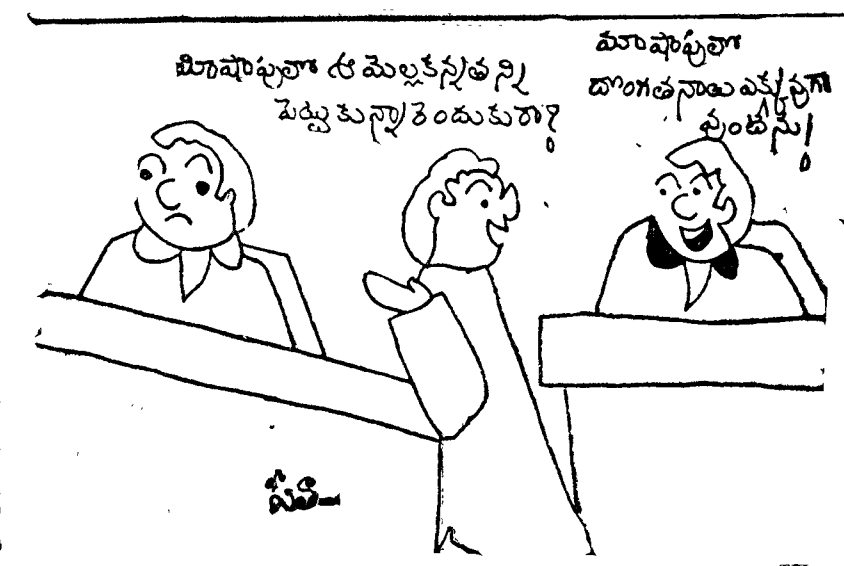
* * *

అనువమ తండ్రిని చూస్తూనే ఏడుస్తూ దంకెక్కి మెడను గట్టిగా కౌగిలించుకొంది.

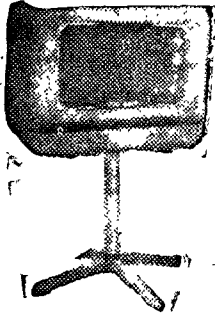
'నీకు మరీ అంత పరాకూ పనికిరాదు వాన్నా. కారు ఏక్కగానే మోహంలో పడ్డావా? మా ముందు మంచి వెళ్ళా కూడా మమ్మల్ని చూడకపోతే ఏలా నాన్నా? మాకు ఏడుపు రాదూ?'

కారు వ్యామోహంలో పిల్లల్ని మర్చి పోయాదా తామ! కాదు! కథమనికాగతలో...

'అసలు వాళ్ళ కథను గురించి మవ్వెందుకు ఆలోచించాలిట! నిన్ను కారులో చూచి మేము చేతులెత్తం. అరిచాము. మమ్మల్ని చూచి కూడా వాళ్ళు కారు అనలేదు. నా కెంత

ఇంగ్లండులో వసంతరుతువు నిలా ఉంటుందో భారతదేశంలో చేసేవి అలా వుంటుంది !

యూని - కూల్

భారతదేశపు మొట్టమొదటి సైబర్గ్యాస్ ఎంర్ కూలర్ యూని-కూల్ మాత్రమే మీకు వేసవిలో తాళాపు చల్లదనాన్ని అందించగలరు.

(మానవద్ద ప్రభుత్వోద్యోగులకు వాయిదావద్దతి కలదు.)

రాజ్ కమల్స్,

(గృహోపకరణములకు పెట్టింది పేరు)

జై హింద్ బాకెరు రోడ్ , బకింగ్ హామ్ సెట పోస్టాఫీసు దగ్గర

విజయవాడ-2. ఫోన్: Off: 73704 pp. Res: 73515

తాజావార్తలకు, ప్రత్యేక శీర్షికలకు, వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు

ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి.

బాధ్యత

- బాధ్యత
- దిరుగుని
- నాకు
- అభిమానం
- ఉదయపు నీడ
- జీవన
- సోదాటానికీ
- దిగితే
- అది
- మధ్యాహ్నపు నీడ.

- బి ట్టు

ప రా కు

కోసం వచ్చిందో తెల్సా? వెనక మంచ నుంచి చూసి రాయి విసిరి కారు అడ్డాలను వగల గొట్టానిపించింది. కానీ ఆ కారులో మవ్వ వ్వావుగా? అందుకని వూరుకొన్నాను. మరెవ్వరూ వాళ్ళతో వెళ్ళొద్దు నాన్నా. వాళ్ళు విన్ను మోసం చేస్తారు. నాకు కోసం వస్తుంది తెల్సా?

సాంబు వుకోవడం మానేస్తే వరమహాలక్ష్మి ముద్దొచ్చింది. ఏడవొచ్చింది.

'వెళ్ళను బాబూ. తప్పిపోయింది. ఇంకెవ్వరూ వరుగుతెత్తను. ప రా కు గా వుండనుగా?' సాంబుమ దగ్గిరికి తీసుకుంటూ గద్ద ద వ్యరంతో అన్నాడు.

'మనం వెళ్ళాల్సింది అప్పరాజు, ముప్పరాజు తిప్పరాజు వల్లెల్లో ఏదీ కాదు నాన్నా. అసలు ఆ వూరి పేరులో 'వల్లె' లేదు. మవ్వ తుభలేక మర్చిపోతావని వూహించి, మనకోసం అమ్మ, తాతయ్యను వంపించి. అ డు గో తాతయ్య.'

'ఇంతకీ ఆ వూరి పేరేమిటండి అనబు?' 'అదర్యపురం.'

'అ... అవునవును. గురు కొచ్చింది. తుభలేఖలో ఆపేరే చదివేను.'

'అదర్కాలు చెప్పే రచయిత కూడా అంత మంచి వూరిపేరును కూడా మర్చిపోతే ఏలా నాన్నా?' అని సాంబు తండ్రిని నిలబెడు లేడు. తండ్రిని చూచి వచ్చేడు!

వరమహాలక్ష్మి తన పరాకును తల్పుకొని తానే సిగ్గుగా వచ్చుకొన్నాడు !

శ్రీకృష్ణ

ఉగాదికార్డులు

హాల్స్ కమ్యూనికేషన్స్

వినియోగదారులకు సెట్లు

బాపుసెట్ (5 కార్డులు)	రూ. 9-00
బాపుడబుల్ సెట్ (10 కార్డులు)	రూ. 16-00
ఎస్పార్టెడ్ సెట్ (6 కార్డులు)	రూ. 8-00
ఉగాదిసెట్ (11 కార్డులు)	రూ. 15-00

డీలర్లకు సెట్ల సౌకర్యం

బాపుసెట్ 60 కార్డులు	రూ. 65-00
ఎస్పార్టెడ్ సెట్ 72 కార్డులు	రూ. 65-00
ఉగాదిసెట్ 132 కార్డులు	రూ. 120-00

మనియార్డర్ గాని, పోస్టల్ ఆర్డర్లుగాని మాత్రమే పంపాలి. ఇతరమేమీ ఆంగీకరించబడవు. వి.పి.పి. లేదు.

Cards Crafts Classics

12-E Byramjung, Bhahadur Lane
PostBox No. 2421 Madras-600002

SA-SUC/82-74